

F. t. l. om forsikringsformidling

om, at medlemmer kan opnå medlemsfordele ved at tegne en forsikring i dette forsikringsselskab. Det er en betingelse, at formålet ikke er at bistå kunden med at indgå eller forelægge, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af en forsikringsaftale, men at der alene er tale om, at en forening stiller information om tegning af forsikring til rådighed for medlemmerne, således at medlemmet selv skal henvende sig til forsikringsselskabet. Foreningens eller fagforbundets aktiviteter kan blandt andet bestå i at lade forsikringsselskabet annoncere i medlemsbladet, i at foreningen fremsender information eller policer til medlemmer og i opkrævning af præmie sammen med medlemskontingent samt i udlevering af begæring. Sidstnævnte tilfælde må betegnes som rene servicefunktioner. Det er uden betydning, om foreningen modtager et administrationshonorar eller andet vederlag fra forsikringsselskabet for informationsmateriale udlevering til medlemmet.

Endvidere omfatter undtagelsesreglen i stk. 1, nr. 3, de situationer, hvor der i en erhvervsdrivendes forretningslokale eller på den erhvervsdrivendes hjemmeside er lagt brochuremateriale for et eller flere bestemte forsikringsselskabers produkter. Som eksempel kan nævnes, at der på apoteker ligger brochuremateriale for forskellige forsikringsselskabers produkter. Undtaget er også den rene henvisning til et forsikringsselskab fra f.eks. et call-center, der er uafhængigt af forsikringsselskabet. Endvidere kan peges på tilfælde, hvor f.eks. en ejendomsmægler har mulighed for at arrangere et møde mellem sælger/køber af fast ejendom og et forsikringsselskab samt tilfælde, hvor f.eks. en klub henviser til en bestemt assurandør i nærmiljøet. I disse situationer er der tale om kontaktskabende virksomhed, der ikke går ud på at bistå kunden med at indgå eller forelægge, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af en forsikringsaftale.

I *stk. 1, nr. 4*, foreslås i overensstemmelse med direktiv om forsikringsformidling artikel 2, stk. 3, 3. led, og direktivets 12. indledende betragtning, at lovforslaget ikke finder anvendelse på den aktivitet, der består i at foretage erhvervs-mæssig administration af et forsikringsselskabs skadestilfælde, taksation eller skadesafregning eller anden lignende outsourcing fra forsikringsselskaber, f.eks. en aftale med et forsikringsselskab om besigtigelse af den ejendom, der muligvis skal forsikres af selskabet. Formålet i disse tilfælde er ikke at bistå kunden med at indgå eller forelægge, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af en forsikringsaftale.

I direktiv om forsikringsformidling artikel 1, stk. 2 litra a – f, opregnes en række andre undtagelser til anvendelsesområdet, som foreslås gennemført i *stk. 2*.

Baggrunden for disse undtagelser er, at udbud af disse forsikringsaftaler sker som et accessorium til den erhvervsdrivendes hovedvirksomhed. Bestemmelserne er kumulative og skal alle være opfyldt for, at forsikringsformidlingen kan undtages fra lovforslagets anvendelsesområde. Der er ikke i direktivet om forsikringsformidling angivet nogen mulighed for at kunne fravige enkelte af disse betingelser.

Stk. 2, nr. 1 og 4, skal ses i sammenhæng. Det er en forudsætning for at være omfattet af undtagelsesbestemmelsen, at den erhvervsdrivende ikke udøver forsikringsformidling som hovederhverv, og at der formidles forsikringsprodukter, der af natur er mindre komplicerede. Derfor er det tilstrækkeligt for at formidle disse forsikringsprodukter, at den erhvervsdrivende alene har en viden om det forsikringsprodukt, der formidles. Som eksempel kan nævnes, at både rejsebureauer og detailhandlen i dag formidler de såkaldte tillæggsforsikringer, hvor de erhvervsdrivende i tilknytning til salg af en rejse eller til salg af hårde hvidevarer sælger en forsikring, der dækker afbestilling af rejsen på grund af sygdom eller en forsikring, der dækker fejl i produktet.

I *stk. 2, nr. 2* foreslås, at undtagelsen ikke finder anvendelse, hvis den erhvervsdrivende formidler en livsforsikringsaftale. Baggrunden for denne undtagelse er, at livsforsikring traditionelt anses for at være et kompliceret produkt, hvor kunden i forbindelse med tegning af en sådan forsikring har behov for kyndig vejledning, som forudsætter en speciel viden hos forsikringsformidleren.

I *stk. 2, nr. 3* foreslås, at undtagelsen ikke finder anvendelse, hvis den erhvervsdrivende formidler en forsikring med ansvarsdækning. Baggrunden for denne undtagelse er, at en ansvarsforsikring dækker det ansvar, en person eller virksomhed pådrager sig over for en skadelidte tredjemand, og som den pågældende ellers selv måtte dække ved brug af egne midler. Der er tale om alle former for ansvarsforsikringer. Vedrørende særligt de lovpligtige ansvars- og kaskoforsikringer på motor- og knallertkøretøjer samt ejerskifteforsikringer henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, stk. 1, og § 3, stk. 1, nr. 3.

I medfør af *stk. 2, nr. 5* foreslås, at formidling af forsikringsprodukter, der formidles af detailhandlen og rejsebranchen, undtages. Der tænkes på de såkaldte tillæggsforsikringer, der formidles af detailhandlen og dækker risikoen for tab, beskadigelse eller driftsfejl ved det produkt, der købes, jf. *stk. 2, nr. 5, litra a. I*